

اعمال و اسلامی

از نظر شیعه و اهل سنت

مؤلف:

غضنفر عادل

انتشارات دانشیاران ایران

سرشناسه	:	عادل، غضنفر، ۱۳۵۲
عنوان و نام پدیدآور	:	اعیاد اسلامی از نظر شیعه و اهل سنت / مولف عادل غضنفر.
مشخصات نشر	:	تهران: دانشگاه تهران، ۱۳۹۴
مشخصات ظاهری	:	۲۷۲ ص
شابک	:	۹۷۸-۶۰۰-۷۸۵۹-۵۲-۰
وضعیت فهرست نویسی	:	فیبای مختصر
یادداشت	:	کتابنامه: ص. [۲۶۵]-۲۷۲.
موضوع	:	جشن ها -- اسلام
رده بندی کنگره	:	۱۳۹۴ الف ۶/۴۱۶ ۲۵۹/۴ BP
رده بندی دیویی	:	۲۹۷/۷۳
شماره کتابشناسی ملی	:	۳۸۸۷۶۸۴

شناسنامه کتاب

نام کتاب: اعیاد اسلامی از نظر شیعه و اهل سنت

مؤلف: غضنفر عادل

مدیریت انتشارات: روح الله گلستانی

مسئول امور نشر: محمد رسول نصرتی

صفحه آرا: نسیم امیری

ناشر: انتشارات دانشگاه تهران

چاپ و صحافی: پرستش

قیمت: ۱۴۰۰ تومان

نوبت چاپ: ۱۳۹۴/اول

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

مرکز پخش:

تهران، میدان بهارستان، خیابان مجاهدین اسلام، کوچه آذر

همراه: ۰۹۱۲۱۳۸۳۷۱۸، تلفن: ۷۷۶۷۰۵۶۹، ۷۷۶۷۰۷۳۱

فروشگاه اینترنتی کتاب پایابوک: www.payabook.com

فهرست مطالب

۱۵	چکیده
۱۷	مقدمه
۲۵	فصل اول: کلیات
۲۷	۱-۱ هدف تحقیق
۲۸	۲-۱ پیشینه تحقیق
۳۰	۳-۱ روش کار
۳۳	فصل دوم: فلسفه اعیاد اسلامی
۳۵	۱-۲ فلسفه اعیاد اسلامی
۳۶	۲-۲ مسئله عید و فطرت در قرآن
۴۰	۳-۲ انواع فطرت
۴۳	فصل سوم: عید فطر
۴۵	۱-۳ عید فطر

- ۲-۳ میوه‌های فطرت ۴۶
- ۳-۳ عید زیبایی‌های معنوی ۴۷
- ۴-۳ عید پاکیزگی ۴۷
- ۵-۳ اعمال شب عید فطر ۴۸
- ۶-۳ حقیقت عید ۴۹
- ۷-۳ فطر؛ هدیه‌ای الهی ۴۹
- ۸-۳ عید فطر در کلام مقام معظم رهبری ۵۰
- ۹-۳ وحدت و یکپارچگی مسلمانان ۵۱
- ۱۰-۳ ندای فرشتگان در روز عید ۵۱
- ۱۱-۳ مهم‌ترین مراسم عید فطر ۵۲
- ۱۲-۳ روز شکوفایی سعادت ۵۳
- ۱۳-۳ پرهیز از سرگرمی و بازی در روز عید فطر ۵۴
- ۱۴-۳ عید سعادتمندان ۵۵
- ۱۵-۳ عید فطر در کشورهای اسلامی ۵۶
- ۱۶-۳ عید فطر و جشن بازگشت به فطرت ۵۶
- ۱۷-۳ اجتماعی بودن شئون اسلامی ۶۵
- ۱۸-۳ عید فطر در قرآن ۶۶
- ۱-۱۸-۳ آیه ۱۸۵ سوره مبارکه بقره ۶۷
- ۲-۱۸-۳ آیات ۱۴ و ۱۵ سوره مبارکه اعلی ۷۱
- ۱۹-۳ آداب نماز عید ۷۶
- ۲۰-۳ عید فطر و نقش آن در تحولات فردی و اجتماعی ۷۷
- ۱-۲۰-۳ مراتب روزه‌داران در عید فطر ۷۷
- ۲۱-۳ تعظیم شعائر اسلامی ۸۲
- ۲۲-۳ تقویت وحدت مسلمانان ۸۳

- ۲۳-۳ عید فطر و حرکت‌های سیاسی ۸۵
- ۲۴-۳ حرکت امام رضا (علیه‌السلام) برای نماز عید ۸۵
- ۲۵-۳ عید فطر صحنه‌ای از قیامت ۸۹
- ۲۶-۳ احکام نماز عید فطر ۹۰
- ۲۷-۳ در قنوت نماز عید چه می‌خوانیم؟ ۹۱
- ۲۸-۳ جایزه الهی ۹۲
- ۲۹-۳ عید فطرت و خودسازی و تکمیل عیدهای دیگر ۹۳
- ۳۰-۳ مروری بر آیین‌ها و سنت‌های ماه رمضان در فرهنگ ایرانی ۹۷
- ۳۰-۳-۱ آیین‌های پیشواز یا استقبال از رمضان ۹۹
- ۳۰-۳-۲ آیین‌های تطهیر و تنظیف (سفیدکاری، گِل‌کاری، حمام روزه، حنابندان) ۹۹
- ۳۰-۳-۳ سایر آیین‌ها (نان رمضان، رشته‌بری، آشتی‌کنان، کلوخ‌اندازان، روزه پیشوازی) ۱۰۱
- ۳۰-۳-۴ آیین‌های شروع ماه و رؤیت هلال ۱۰۴
- ۳۰-۳-۵ آیین‌های رؤیت هلال (رؤیت، قاصد در کردن، شب‌نیت) ۱۰۵
- ۳۰-۳-۶ آیین‌های سحر و وقت شناسی ۱۰۷
- ۳۰-۳-۷ آیین‌های سحر (وقت شناسی، ستاره‌بینی، قسم و ختخواب، دم دم سحری، چراغ گزاران، بوق حمام، آب و تریاک) ۱۰۸
- ۳۰-۳-۸ روزهای رمضان و آیین‌های افطار ۱۱۲
- ۳۰-۳-۹ آیین‌های عزاداری و ایام تیغ ۱۱۵
- ۳۰-۳-۱۰ آیین‌های ایام تیغ (تعزیه، نخل علی، سنگ زنی) ۱۱۶
- ۳۰-۳-۱۱ آیین‌های احیاء (غسل احیاء، قرآن به سرگذاری، نماز هزار رکعت، نماز هفت قل هوا لله، نخ الغوث) ۱۱۷
- ۳۰-۳-۱۲ آیین‌های بدرقه ماه و عیدگزاری ۱۲۰

- ۳-۳۰-۱۳ آیین‌های بیست و هفتم رمضان (شب ابن ملجم، نان بیست و هفتمی، کوله مرجان، اهوئی، کمچلی، کلیدزنی، پیرهن مراد، کله پاچه خوری)..... ۱۲۰
- ۳-۳۰-۱۴ آیین‌های بدرقه رمضان (غسل عید، جمعه الوداعی، آتش بدرقه، ماه دیدنی، عیدگزاری، هدیه روزه)..... ۱۲۳
- فصل چهارم: عید قربان**..... ۱۲۵
- ۴-۱ عید قربان روز به مسلخ بردن بد اخلاقی‌ها..... ۱۲۷
- ۴-۲ عید قربان و تشریق..... ۱۲۹
- ۴-۳ احکام قربانی..... ۱۳۵
- ۴-۴ روز عرفه..... ۱۳۶
- ۴-۵ ویژگی‌های دعا - ویژه روز عرفه..... ۱۴۰
- ۴-۶ راه‌های تقرب به خدا..... ۱۴۰
- ۴-۷ استمرار اعمال خیر، وسیله تقرب الی الله..... ۱۴۰
- ۴-۸ خدای سبحان، مهمان قلب‌های شکسته..... ۱۴۳
- ۴-۹ ضرورت حفظ عطایای پروردگار..... ۱۴۵
- ۴-۱۰ فقر و مسکنت، هدیه بنده به خدا..... ۱۴۷
- ۴-۱۱ تفاوت عالم با جاهل در ثواب و عقاب..... ۱۴۹
- ۴-۱۲ ترس از خدا، شاخصه اصلی عالم..... ۱۵۰
- ۴-۱۳ مشاهده خدا، وصف ممتاز مقربان..... ۱۵۱
- ۴-۱۴ اسارت نفس، عامل عدم توفیق در انجام عبادات..... ۱۵۳
- ۴-۱۵ ضرورت آزادی نفس از قید اسارت..... ۱۵۶
- ۴-۱۶ ابعاد گوناگون دو جشن بزرگ عید فطر و عید قربان..... ۱۵۹
- فصل پنجم: عید غدیر**..... ۱۷۱
- ۵-۱ عید غدیر، اسلامی است..... ۱۷۳

۱۷۸.....	۲-۵ حدیث تهنیت
۱۸۰.....	۳-۵ عید غدیر
۱۸۲.....	۴-۵ آیه ولایت
۱۸۶.....	۵-۵ عید غدیر در سیره اهل بیت (علیهم السلام)
۱۸۷.....	۶-۵ عید گرفتن غدیر
۱۹۰.....	۷-۵ آیین عید غدیر و ائمه
۱۹۶.....	۸-۵ اهمیت غدیر در تاریخ
۲۰۸.....	۹-۵ آیه تبلیغ
۲۰۹.....	۱۰-۵ آیه اکمال دین
۲۱۰.....	۱-۱۰-۵ سوره معارج
۲۱۱.....	۱۱-۵ فقه غدیر
۲۱۲.....	۱-۱۱-۵ افطاری دادن
۲۱۳.....	۲-۱۱-۵ برادر شدن
۲۱۴.....	۳-۱۱-۵ بیرازی جستن
۲۱۵.....	۴-۱۱-۵ پوشیدن لباس پاکیزه و نو
۲۱۵.....	۵-۱۱-۵ تبریک و تهنیت
۲۱۶.....	۶-۱۱-۵ تبسم
۲۱۷.....	۷-۱۱-۵ توسعه زندگی
۲۱۷.....	۸-۱۱-۵ جشن گرفتن
۲۱۸.....	۹-۱۱-۵ حمد کردن
۲۱۸.....	۱۰-۱۱-۵ دعا
۲۱۹.....	۱۱-۱۱-۵ دید و بازدید
۲۲۰.....	۱۲-۱۱-۵ روزه
۲۲۱.....	۱۳-۱۱-۵ زیارت

- ۱۱-۵-۱۴ زینت دادن ۲۲۲
- ۱۱-۵-۱۵ شادی کردن ۲۲۳
- ۱۱-۵-۱۶ صدقه دادن ۲۲۳
- ۱۱-۵-۱۷ صلوات فرستادن ۲۲۴
- ۱۱-۵-۱۸ طعام دادن ۲۲۴
- ۱۱-۵-۱۹ عبادت ۲۲۴
- ۱۱-۵-۲۰ عطر زدن ۲۲۵
- ۱۱-۵-۲۱ عمل صالح انجام دادن ۲۲۵
- ۱۱-۵-۲۲ غسل کردن ۲۲۵
- ۱۱-۵-۲۳ قضای حوائج مؤمنان ۲۲۶
- ۱۱-۵-۲۴ کمک کردن ۲۲۶
- ۱۱-۵-۲۵ گذشت و آشتی کردن ۲۲۶
- ۱۱-۵-۲۶ گشاده رویی ۲۲۷
- ۱۱-۵-۲۷ مساوات ۲۲۷
- ۱۱-۵-۲۸ مصافحه ۲۲۷
- ۱۱-۵-۲۹ مهربانی و عطف کردن ۲۲۷
- ۱۱-۵-۳۰ نماز ۲۲۸
- ۱۱-۵-۳۱ وام گرفتن برای کمک به دیگران ۲۳۰
- ۱۱-۵-۳۲ هدیه دادن ۲۳۱
- ۱۱-۵-۳۳ همایش ۲۳۱
- فصل ششم: عید جمعه آدینه همدلی ۲۳۳
- ۱-۶ عید جمعه آدینه همدلی (نماز جمعه و وحدت در قرآن و حدیث) ۲۳۵
- ۲-۶ آثار نماز جمعه از دیدگاه فقه اسلامی ۲۳۶
- ۳-۶ رکعات نماز جمعه ۲۳۷

۲۳۷.....	۴-۶ روز جمعه در قیامت
۲۳۸.....	۵-۶ اهمیت نماز جمعه
۲۴۶.....	۶-۶ نقش نماز جمعه در اتحاد ملی و انسجام اسلامی
۲۴۸.....	۷-۶ ایجاد تحکیم و وحدت
۲۵۰.....	۸-۶ حکم تجارت در روز جمعه
۲۵۳.....	فصل هفتم: خلاصه و نتیجه گیری
۲۵۵.....	۱-۷ خلاصه
۲۶۲.....	۲-۷ نتیجه گیری
۲۶۲.....	۳-۷ پیشهادات
۲۶۵.....	منابع و مآخذ

چکیده

اسلام دینی است که به روابط اجتماعی و چگونه حاضر شدن در اجتماع و خوشروئی و خنده رو بودن در جامعه و زدودن غبار غم از چهره دوستان بوسیله شادابی و خندان بودن تأکید بسیاری کرده است.

لازم به ذکر است که: چهار عید در اسلام به طور رسمی وجود دارد که عبارت اند از: عید فطر، عید غدیر، عید قربان و عید جمعه.

عید فطر بازگشت به فطرت است یعنی مساله خودسازی در ماه رمضان، انسان را به مقامی می‌رساند که پرده‌های جهل، هواپرستی و هرگونه موانع ضد فطرت از سر راه فطرت برداشته می‌شود.

عید غدیر جشن ولایت و امامت است و انسان مسلمان با ژرف اندیشی به خویشتن می‌نگرد که آیا انتخاب او در مسئله بسیار مهم رهبری، صحیح بوده است یا نه؟ که در بینش اسلام ناب، مسئله بسیار عمیقی است، و از ارکان زیربنایی نظام اسلام است، که اگر او نباشد هیچ یک از مفاهیم

اسلام، ارزش و اصالت خود را نمی‌توانند نشان دهند.

عید قربان جشن ایثار و فداکاری است، و مسلمان در این رابطه به خویشتن بازمی‌گردد که آیا به باطن و ماهیت چنین عیدی رسیده است یا نه.

عید جمعه بازگشت به خویشتن است که نقش اساسی در پیشبرد اهداف، و وصول به مقصود دارد، و به راستی که برقراری اتحاد و یک رنگی و همدلی مسلمانان، را به ارمغان خواهد آورد. باتوجه به نحوه برگزاری برخی از این اعیاد در بین شیعه و اهل سنت و نوع پذیرائی در کشورها و ملل مسلمان‌نشین یا تقویم اجرائی این اعیاد و حضور افراد در مراسم عید یا مکانهایی که در آن مراسم برگزار می‌شود یا نحوه پوشش در مراسم عید که در بخش‌های خود توضیح داده شده‌اند، این گونه به نظر می‌رسد که این تفاوتها در دین ریشه دارد، در صورتی که تفاوتها به امور دینی مربوط نیست در واقع این تفاوتها به مسائل اجتماعی خاص هر ملت و جمعیت مربوط است.

مقدمه

با اینکه مناسبت‌های دینی و مذهبی خاستگاه و ارزش واحدی دارند، اما در میان ملل مسلمان جهان از درجات متفاوت برخوردار است و به صورت‌های مختلف از آنها استقبال می‌شود. سؤال این است که چرا در خصوص یک مناسبت واحد دینی و اسلامی اهتمام‌های گوناگونی صورت می‌گیرد و ریشه این اختلاف را در کجا و چه چیزی باید جست؟

شاید برخی از ملتها نسبت به مسائل دینی خود حساسیت بیشتری نشان دهند و یا بالعکس در برخی از جوامع حساسیت نسبت به مسائل دینی کمتر باشد، اما به طور کلی در دین اسلام، اختلاف کمی درباره مسائل و رسوم آن در میان فرق مختلف اسلامی وجود دارد. یکی از این اختلافات، در مسائل اجتماعی اقوام و ملتها ریشه دارد که از شرایط اجتماعی مختص به همان ملتها ناشی می‌شود. بهترین مکان برای بروز و

ظهور این اختلاف، مراسم حج است که اقوام و ملیت‌های مختلف، در یک مکان و زمان واحد و با هدفی واحد گرد هم می‌آیند و یک جامعه‌شناس اگر بخواهد به مطالعه این اجتماع بپردازد، می‌بیند که همگی تقریباً اعمال واحدی را انجام می‌دهند و با هدف واحدی مشغول حج هستند، ولی با وجود این، ما تفاوت‌های زیادی را مشاهده می‌کنیم.

گاه به نظر می‌رسد که این تفاوت‌ها در دین ریشه دارد، در صورتی که این تفاوت‌ها به امور دینی مربوط نیست - اگر چه رنگ و صبغه دینی دارد - در واقع این تفاوت‌ها به مسائل اجتماعی خاص هر ملت و جمعیت مربوط است، لیکن نکته مهم و قابل توجه این که دین اسلام ظرفیت و محمل پذیرش عقاید و اعمالی که در چارچوب دینی آن نمی‌گنجد را دارد از جمله این مسائل که از امور حاشیه‌ای است، اعیاد دینی ما است؛ دو عید مهم قربان و فطر که عید قربان از اهمیت مضاعفی نسبت به عید فطر برخوردار است، زیرا پس از یک مراسم بزرگ اسلامی که چهارمین رکن عملی اسلام (حج) است، واقع شده و همه مسلمانان به آن اعتقاد دارند و در این روز شادی کرده، اطعام می‌کنند و هدیه می‌دهند. اما همین عید قربان در ملت‌های مختلف به دلیل آداب و رسوم متفاوت، به صورت متغیر برگزار می‌شود.

نکته اینجاست که اسلام به برخی از مناطق اسلامی که دارای تمدن

غنی و با سابقه طولانی نبوده‌اند، وارد شده و مسائل نو و جدیدی را برای آن ملت‌ها به ارمغان آورده است و در آنجا امور مختلف در قالب دینی از سوی اسلام عرضه شده است؛ یکی از این قالب‌های دینی اعیاد است اسلام با ورود خود به برخی کشورهای اسلامی از قبیل مالزی، اندونزی و... این ملل و کشورها را در مسیر تمدن و تعالی قرار داده است اما کشورهایی مانند ایران و مصر، از پیش دارای تمدن بوده‌اند و حتی بیشترین خدمات را به دین اسلام ارائه داشته‌اند بنابراین در اینگونه کشورها، اعیاد مختلف و مراسم سنتی نیز در قالب دین پذیرفته و پیاده شده است در کشور اندونزی به مناسبت عید سعید فطر، تعطیلات طولانی تعیین شده، در حالی که در ایران این تعطیلات طولانی نه در مراسم عید فطر، بلکه در مراسم عید نوروز مشاهده می‌شود.

این موضوع دلیل بر بی‌توجهی نسبت به عید فطر تلقی نمی‌شود بلکه ما نیاز خود نسبت به رفت و آمد، و دید و بازدید اقوام و خویشاوندان و نیز صلّه رحم را در ایام نوروز جبران کرده‌ایم و اتفاقاً این عید مورد تأیید اسلام و به خصوص مذهب شیعه بوده و در روایات اسلامی دید و بازدید در نوروز و لباس نو پوشیدن و نماز نوروز (و صلات نیروز الفرس) مورد تأکید و استحباب قرار گرفته است و حتی در وسائل الشیعه انتظار ظهور حضرت حجت (عج) در این ایام ذکر شده است البته فقط اعیاد ما نیست که رنگ

دینی به خود گرفته، بلکه در فرهنگ ایرانی ابراز غم نیز - برخلاف سایر مسلمانان - در قالب دینی شکل گرفته و تمام سوگواری های ایرانیان در غم از دست دادن عزیزان و خویشاوندان، رنگ و بوی دینی به خود گرفته است بنابراین می توان گفت که یکی از علت هایی که موجب شده اعیاد اسلامی در ایران، نسبت به اعیاد غیر اسلامی رونق کمتری داشته باشد، این است که آنچه مورد انتظار شده و عید است، در اعیاد ملی ایرانیان جبران می شود، ولی در کشورهای دارای تاریخ و قدمت کمتر با ورود اسلام، به همه شادی های خود رنگ و لعاب دینی داده اند با این حال، هر دو شکل قضیه (هر دو گروه) به یک نتیجه واحد می رسند که آن ابراز شادی و مورد ستایش اسلام است.

سؤال بعدی این است که چرا ایرانی ها به عید قربان - نسبت به عید فطر - اهمیت بیشتری می دهند؟ دین اسلام با ورود به مرزها و جغرافیای ایران، یکی از خلاء های اجتماعی و فرهنگی ایرانیان، یعنی سفرهای زیارتی را جبران کرده است پیش از ورود اسلام به ایران، چیزی به عنوان سفرهای زیارتی به خارج از ایران وجود نداشته است. با ورود این مسئله و شکل گیری فرهنگ آن، حجاج شادی خود در عید قربان را با ذبح گوسفند به نفع فقرا و دیگران ابراز می کنند لذا پاسخ ایران به این خلاء فرهنگی و اجتماعی موجب شده که عید قربان در جامعه ایران، با اقبال بیشتر مسلمین

مواجه شود، اما اساسا به پیروی از تعالیم و آداب اسلامی باید به عید فطر پرداخته شود. حال باید دید که این وظیفه متوجه کیست؟ (پگاه حوزه، هشتم آذر ۱۳۸۲، شماره ۱۱۱، وابسته به مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم

اسلامی (CRCIS)

فرهنگ‌سازی در این زمینه، در کنار ارائه راهکارها، تا حدودی باید به جامعه واگذار شود؛ یعنی اینکه نواقص و کمبودهای موجود گوشزد شود، ولی فرهنگ‌سازی توسط خود مردم انجام شود؛ اما نخبگان جامعه اعم از مبلغین، وعاظ و قشر اهل قلم (روزنامه نگاران) باید مراقب باشند که این فرهنگ‌سازی راه به بیراهه و خطا نبرد. زیرا جامعه ایرانی، همانند درختی است که فقط در آب و هوای سالم به ثمر می‌نشیند و بار و میوه می‌دهد. وظیفه نخبگان، مواظبت از آفت‌هایی است که ممکن است به این فرهنگ‌سازی سرایت کند ممکن است برخی به دخالت حکومت‌های اسلامی در امر فرهنگ‌سازی معتقد باشند. در این زمینه باید گفت که در جوامع اسلامی به حکومت‌ها با نگرش‌های مختلف نگریسته می‌شود. برخی جوامع اسلامی، همچون ایران، غالبا حکومت‌گریز هستند، بدلیل آنکه پیش از حکومت اسلامی و از دیرباز، مردم این خطه شاهد اعمال قدرت و حاکمیت قلدرمآبانه از بالا به پایین بوده‌اند و این ذهنیت از آن زمان‌ها شکل گرفته و به مرور زمان تقریبا تثبیت شده است. در حالی که نگرش مردم به

حکومت، در کشورهای مثل اندونزی و حتی ژاپن که غیر اسلامی است، چنین نیست و لذا مشکلات کمتری در این خصوص مشاهده می‌شود کشور مالزی نیز چنین است؛ این کشور اکنون یک کشور نیمه صنعتی است و موجب افتخار تمامی کشورهای اسلامی است اما نگرش کشورهای چون ایران، افغانستان و به طور کلی منطقه جغرافیایی ماوراءالنهر با نگرش کشورهای جنوب شرق آسیا متفاوت است به هر حال، بهتر است حکومت در اینگونه موارد و کم و کیف آن دخالت کمتری داشته باشد یا حداقل دخالت مستقیم نداشته باشد، زیرا بعید نیست که نتیجه عکس عاید آن گردد با توجه به این نکته، باید دید که آگاهی بخشی به جامعه فعلی و اقشار مختلف، به ویژه جوانان، درباره ارزش و منزلت اعیاد اسلامی چگونه باید باشد؟ بدیهی است که هرگز نباید بیش از آنچه که دین از ما خواسته بر مردم تحمیل شود آنچه به مردم عرضه می‌شود باید در چارچوب همان شرایطی باشد که شریعت وضع کرده و درباره آن توقع دارد مراجعه به تاریخ در این زمینه، بسیار راهگشا است؛ برای مثال باید دید در دوره‌هایی که اسلام از ثبات نسبتاً بیشتری برخوردار بوده، مسلمانان چگونه به این اعیاد می‌پرداخته‌اند، به خصوص در منطقه‌ای که خلفای عباسی و خلفای فاطمی حکومت داشته‌اند.

به نظر می‌رسد فرهنگ اسلامی در تمام زمینه‌ها، مثل بزرگداشت اعیاد

مذهبی، در این دوره‌ها در اوج تجلی بوده و از این موارد می‌توان الگوبرداری نمود و با توجه به ساختار جامعه فعلی آن را پیاده کرد، قصه‌ها و حکایت‌های ذکر شده در قرآن نیز به همین منظور و برای عبرت‌آموزی ملل مسلمان بوده است بنابراین، تجربه عصر طلایی اسلام که همان دوره خلفای عباسی و قرن دوم تا پایان قرن پنجم بوده، در بسیاری از موارد عبرت‌آموز است در سفارش‌ها و توصیه‌های ائمه، بویژه امام محمد باقر و امام صادق (علیه السلام) درباره اعیاد، پوشیدن لباس تمیز، معطر بودن و معاشرت نیکو با مردم، رویکرد به فرهنگی شاداب و باطراوت، و توجه به شادی‌ها نهفته است در نتیجه، اعیاد مذهبی و اسلامی، به عنوان بستری برای فرهنگ سازی معطوف به شادی، باید مورد توجه جامعه ایران قرار گیرد این اهمیت از آن منظر مضاعف خواهد بود که توجه داشته باشیم که ایران اسلامی در مرحله‌ای از گذار قرار گرفته و در راه رسیدن به توسعه‌ای که آغاز کرده، به ناچار با مشقت‌های فراوانی روبرو است و عناصر اسلامی در این مسیر، می‌توانند کمک شایانی به تسهیل و رهوار نمودن مسیر توسعه داشته باشند

اکنون که جامعه ایرانی عزم خود را برای دست یابی به توسعه پایدار و رشد و ترقی جزم کرده، و در این راه به تمام مشقات اجتناب‌ناپذیر آن تن داده است، پناه بردن به آن لایه‌های پنهان، اما سرنوشت‌ساز و تحول

بخش در فرهنگ اسلامی که متضمن شادی، فرح، طراوت و نشاط است، خود به عنوان راهکاری می‌تواند مطرح شود و از این طریق رخوت زدایی و غم زدایی و فرح بخشی به جامعه ای که ناخواسته با یک سری رخوت ها و ناملایمات رفتاری مواجه است، تامین گردد. (دکتر محمد جعفری هرنندی دوشنبه ۱۵ شهریور ۱۳۸۹،

(<http://www.hawzah.net/hawzah/Magazines/MagArt.aspx?id=۲۴۷۲۰>)

www.ketab.ir